

הרב תומר בן צבי

שיקולים מערכתיים להמלצה על בד"צים

הקדמה

שנים רבות אנו עסוקים בתחום כשרות המזון, ושוב ושוב חוזרת על עצמה השאלה: כיצד אנו מחליטים איזה בד"ץ נמצא ברשימת ה'מומלצים' ואיזה בד"ץ לא נמצא ברשימה זו? או - כיצד ייתכן שחלק מהמוצרים של בד"ץ מסוים נמצאים ברשימה וחלקם לא? הרי בסופו של דבר מדובר באותו גוף כשרות! בשורות הבאות ננסה להכניס אתכם מעט לעולם הבד"צים:¹ רוב הציבור אינו חשוף לנעשה מאחורי הקלעים בעולם הכשרות, לדרכים שבהן הוא עובד ולצדדים והאינטרסים שעומדים מאחורי חותמת הכשרות. הפעלת מערכת כשרות שנמצאת בקשר כספי משמעותי עם יצרן המזון או היבואן היא מורכבת וגורמת לקשיים רבים.²

'חוק איסור הונאה בכשרות', שחוקק בכנסת לפני למעלה משלושים שנה, נועד לוודא שכל מוצר שיישא את הכיתוב 'כשר' על הטייתו השונות קיבל את כשרותה של הרבנות המקומית, אולם החוק אינו מתייחס כלל לתחום ה'מהדרין'. למעשה כל עסק יכול לפרסם שהוא מהדרין, גם אם לפי הרבנות ניתנה לו כשרות רגילה בלבד. עסקים רבים, שמבחינת הרבנות רמת הכשרות בהם רגילה, מחזיקים בתעודת בד"צ כלשהו המעוטרת בכיתוב 'למהדרין מן המהדרין'. הרבנות הראשית לישראל קבעה נהלים להגדרת כשרות 'מהדרין', אך נהלים אלו אינם מחייבים את הבד"צים, ואף לא את הרבנויות המקומיות.³

א. מבנה הבד"צ

למעשה בבואנו לדון בבד"צים השונים, ישנם כמה נושאים שעלינו להכיר.

1. אנו בארגון כושרות פרסמו כמה פעמים את חזון הפעלתה של מערכת כשרות ממלכתית ומקצועית במדינת ישראל, שבו נכתב שזו לא תהיה תלויה בקשר הכספי עם בעלי העסקים. ואולם המציאות הנוכחית, שבה כמעט כל מוצר נמכר עם חותמת בד"ץ כזה או אחר, עוררה אותנו לתת מענה לציבור הרחב שמעוניין לדעת מה עומד מאחורי חותמת הכשרות.
2. במאמר זה לא נסקור את הנושא ההלכתי; המעוניינים להרחיב בנושא ההלכתי של נאמנות בד"צים על הכשרות יוכלו לעיין במאמרו של הרב יצחק דביר, שפורסם בכשרות כהלכה, חלק א עמ' 79.
3. סוגיית מהדרין אומנם נזכרה בשו"ע רק בנרות חנוכה, אולם נראה שצריך להיות מוסכם שניתנת כשרות למוצר שכשר הלכתי בדיעבד, או ניתנת חותמת מהדרין למוצר מטעם גוף הכשרות בעוד הוא לא נכח בייצורו בפועל, קשה להגדיר אותה כ'מהדרין'. בוודאי הצרכן אינו מודע לנושא כאשר הוא רוכש מוצר עם מיתוג מהדרין.

1. שיטת הניהול

מערכת כשרות תקינה צריכה להתנהל בהיררכיה ברורה: רבנים פוסקים, מומחי כשרות העומדים בראש הגוף ומתווים לו נוהלי כשרות ברורים, וצוות משגיחים ומפקחים המועסקים ע"י גוף הכשרות ופועלים ע"פ נהלים אלו. בחלק מגופי הכשרות, המבנה הארגוני מורכב ולא מסודר; בחלקם לא נכתבו מעולם נוהלי כשרות מסודרים, אין משגיחים קבועים, ולעיתים אף אין מערכת רבנית המעצבת את הפסיקה של גוף הכשרות. במקרים כאלה, לעיתים ההתנהלות של גוף הכשרות תהיה שונה בין ענפי ההשגחה השונים. כך לדוגמה בראש מחלקת משחטות של הבד"צ יוכל לעמוד מומחה ירא שמים, שיקפיד מאוד במשחטת עוף שתחת כשרותו, אולם אותו הבד"צ בהשגחה על חומר גלם בחו"ל יסתמך על הקלות מופלגות.

2. תגמולים

בגוף כשרות תקין, על המערכת הכלכלית להיות מופרדת לחלוטין מהמערכת ההלכתית. כך מבטיחים שההחלטות ההלכתיות אינן מוטות כתוצאה מלחצים ומשיקולים כספיים. ישנם בד"צים שבהם הפרדה זו איננה קיימת; גופי כשרות אלו יתקשו לדרוש מבית העסק נוהלי כשרות מסוימים (ובמיוחד כאשר מדובר בנהלים מקדמיים), שכן הדבר מקשה על המו"מ הכספי שמתנהל במקביל עם בית העסק. פעמים רבות מנהלים בעלי העסק מו"מ עם כמה גופי כשרות בו זמנית, כדי למצוא את הבד"ץ שנוח לעבוד איתו מבחינה תפעולית ועסקית. כאשר קביעת הנהלים מצויה בידי אלו שמעורבים במשא ומתן, הדבר עלול לגרום להם להתגמש בנוהלי הכשרות, רק כדי להצליח ולהגדיל את כמות המוצרים או את מספר בתי העסק תחת כשרותם. הדבר נכון על אחת כמה וכמה כאשר מתנהל משא ומתן שכזה מול רשת מסעדות או מפעל גדול: במקרה זה מדובר בסכומים גדולים, וכדי שלא לוותר על הלקוח, הבד"צ עלול למצוא פתרונות הנכונים רק ב'בדיעבד' ומנוגדים לנוהלי הכשרות. חתימת חוזה עם מותג מוכר איננה נוגעת רק בפן הכלכלי היוצא מן העסקה, אלא גם בפרסום הבד"צ. משום כך בד"צים שונים מחפשים פעמים רבות מיוזמתם לתת כשרות לרשת מסעדות או בתי קפה או למפעלים גדולים שמוכרים את מוצריהם כמותג בעל שם ארצי. מובן שכאשר זו העמדה שהבד"צ מצוי בה, יכולות האכיפה שלו נמוכות מאוד, והחלטותיו עלולות להיות מוטות משיקולים זרים. פעמים רבות בד"צים רוצים מטעמי שיווק שמפעל יטביע את סמל הכשרות שלהם על המוצר, **ללא תשלום וללא מעורבות בתהליכי הכשרות במקום**. מצב זה יוצר בעיית אמינות קשה לגוף הכשרות, שאינו מכיר את ההתנהלות היומיומית במפעל. החתימה על המוצר שניתנה מטעמי שיווק יוצרת מצג שווה כלפי הצרכן שסומך על חותמת הבד"ץ, בעוד זה אינו מעורב בייצור ולא מכיר את ההתנהלות במפעל, בעיות אינן מגיעות לפתחו והוא אינו מעורב בפתרון, וכל אשר יש לו זה לסמוך על גוף אחר שנותן את חתימתו על המוצר.

ב. מערכת כשרות עצמאית

לכתחילה על גופי הכשרות לעבוד בשיתוף פעולה עם ההשגחה של הרבנות המקומית, תוך הוספה ושילוב של הנהלים החשובים להם על גבי נוהלי הרבנות, בידיעה שההשגחה מנוהלת בשיתוף הרבנות המקומית ובפיקוחה. ישנן מערכות כשרות שאינן בעלות מערכת השגחה מסודרת כלל! את פיקוח הכשרות שלהן הן מבססות על משגיחי הכשרות המקומיים מטעם הרבנות, לעיתים בדרישה להחלפת מספר חומרי גלם. במקרה כזה, כאשר משגיח הבד"ץ אינו נמצא באופן עקבי בזמן ייצור המזון וסומך על משגיח הרבנות או על משגיח של גוף אחר, אין מי שידאג לאינטרסים של הבד"ץ בעסק. חוסר השגחה מטעם הבד"ץ לתקופה ארוכה עלול לגרום לו להחמיץ שינויים מהותיים במוצר, בעודו חותם עליו ככשר למהדרין.

לדוגמה: במסעדה בשרית עם כשרות רבנות רגילה ובד"ץ, בפועל המשגיח במקום הוא משגיח של הרבנות, ונציג הבד"ץ סיכם עם הבעלים על בשר חלק ועל החלפת חומרי גלם לרמת מהדרין. המשגיח בפועל אחראי מטעם הרבנות על היותו של הבשר כשר אך לא חלק, וכאשר יגיע בשר שאינו חלק, המשגיח לא ימנע את שילובו בעסק, שכן מטעם הרבנות רגילה הבשר כשר. דוגמה נוספת: מפעל ייצר זמן מה מוצרים עם חלב ישראל, ולאחר תקופה, בשל שיקולים שונים, עבר לאבקת חלב עכו"ם. מבחינת משגיח הרבנות המצב אינו בעייתי, שכן במפעל בכשרות רגילה ניתן למכור מוצרים עם אבקת חלב נוכרי. בד"ץ שאין לו משגיח במקום יגלה - פעמים רבות מאוחר מדי, רק בשלב השיווק והפרסום - שהמוצר שעליו נכתב מהדרין ולוגו הבד"ץ מוטבע עליו מכיל אבקת חלב גוי, או במקרה הראשון - בשר לא חלק במסעדה הבשרית, בעוד בתעודה של הבד"ץ כתוב חלק מהדרין. כאשר נשאל את משגיח הרבנות, הוא יענה ובצדק שהאחריות שלו היא רק לרמת הכשרות הרגילה, ואין לו יכולת לפקח בשביל הבד"ץ.

ג. דילרים בכשרות

ישנם גופי כשרות שבעצמם אינם קיימים בפועל. מדובר באיגוד של קבלני כשרות, שמעניקים הכשר למוצרים שונים, ומשתמשים בחותמת הכשרות המשותפת. גופי כשרות אלה אינם עובדים ע"פ נהלים קבועים או פוסקים קבועים, אלא בקבלנות, כלומר גובים אגרה מסוימת בעד חתימה של מותג הכשרות שלהם. מובן שרמת הכשרות בפועל תלויה במומחיותו של המשגיח בשטח, ואינה תלויה בנוהל של מערכת הכשרות או וועד רבנים.

ד. פיקוח

ישנם בד"צים ששכר מפקחי הכשרות שלהם בנוי משכר בסיס תמורת הפיקוח על עסקים קיימים, בתוספת 'אחוזים' לפי כמות העסקים שהמפקח יוסיף לכשרות הבד"ץ באזורו. מצב זה הופך את מפקח הכשרות, שאמור להיות איש מקצוע בכשרות, לאיש

שיווק, וכדי להגדיל את שכרו החודשי יהיה עליו להשקיע את עמלו בהוספת עסקים, ובאופן טבעי הוא יצמצם את העיסוק והטיפול בעסקים שתחת פיקוחו.

ה. המלצות על בד"צים

לטובת הקוראים נסביר כיצד לאור הקריטריונים האמורים לעיל אפשר לחלק את מערכות הכשרות השונות (במכוון איננו מפרטים את שמות הבד"צים, מאחר שרשימת המומלצים שלנו מפורסמת באופן עקבי ושקוף באתר כושרות).

1. בד"צים מומלצים

גופי כשרות אלו לרוב פועלים כגוף מובנה, עם היררכיה ברורה, כמפורט לעיל. כאשר נמצאת תקלה - אפשר לאתר אותה במהירות ולטפל בכשלים מיידית. גופים אלו, אף שהם מנהלים קשר כספי עם יצרני המזון, אפשר לראות בהתנהלותם ענייניות וניהול איכותי, לאורך זמן ובעקביות. היתרון בגופים אלו הוא העבודה המסודרת, כך שהחלטה על הסרת כשרות מיצרן מזון לא תביא לשינויים כלכליים מרחיקי לכת. ועדת רבנים מקצועית לא תאפשר פשרות על נושאים הלכתיים מטעמים כלכליים של הארגון. כמו כן, כאשר יש תקלה, לגוף מאורגן כוח ויכולת לאתר את הבעיה ולפתור אותה מול משגיחי השטח ומול יצרני המזון. בדרך כלל ישנו מתח בין גוף הכשרות לבית העסק, וכאשר גוף הכשרות מתנהל בצורה מסודרת, אין לו חשש או מורא מפני הפסד עסק למערך הכשרות, שמשמעותו גם הפסד כספי לגוף הכשרות. החיסרון: גופים כאלו צוברים מוניטין טוב ולא מאפשרים פעמים רבות לגופים אחרים לנהל באותו מפעל פס ייצור מהודר שלא כדעתם. נוסף על כך אין ביקורת על רמת ההידור - אם היא נצרכת מעיקר הדין או לעיתים רק הנהגה של חסידות ופרישות שאינה מעיקר הדין. כמו כן, מאחר שגופי המהדרין לא פועלים לפי נהלים סדורים או ע"פ ועדה שקובעת באופן רוחבי מה הידור ומה חומרא בעלמא, פעמים רבות נוצרת בין גופי הכשרות תחרות מי יחמיר יותר בעניין שפעמים רבות אין צורך להחמיר בו, והצרכן כלל אינו יודע שההחמרה במוצר זה אינה נדרשת.

2. בד"צים שמומלצים במוצרים מסוימים

גופים אלו בנויים בצורה ארגונית מורכבת ולא סדורה, ואין בהם נוהלי כשרות אחידים. הגופים לעיתים מעסיקים באופן חלקי מפקחי כשרות ורבנים, וחלקם מתנהלים מול משגיחי כשרות כקבלני כשרות. פעמים רבות משגיחי הרבנות בבית העסק משמש למפרע כמשגיח הבד"ץ, לעיתים אף ללא ידיעתו. לעיתים המו"מ העסקי עם יצרן או יבואן המזון יאפיל על שיקולים הלכתיים - נציג הבד"ץ יודע שאם יתגמש לקראת יצרן או יבואן מזון, הסיכוי לסגירת העסקה גדול יותר, ואם יסרב להתגמש, הבד"ץ המתחרה יזכה בנתינת הכשרות בעודו מתלבט. כמו כן פעמים רבות כאשר המוצר כבר מוכן לשיווק, או שכבר יובא לארץ, הבד"ץ יתקשה לא לאשר בדיעבד את כשרות המוצר

ויחפש דרך להתיר אותו. הצרכן ירכוש מוצר עם כיתוב 'מהדרין מן המהדרין' ולא ידע שהמוצר כשר בדיעבד.

3. בד"ץ בדיעבד

כפי שכתבנו בפתיחה, אחד מהיתרונות המשמעותיים של גופי הכשרות הממלכתיים בארץ הוא השאיפה לבנות מערכת כשרות שתעמוד בנוהלי כשרות לכתחילה ולא בדיעבד, דהיינו קובעים עם בעל העסק תנאים מוסכמים לקבלת כשרות ומוודאים שהתנאים מתקיימים כל זמן שהמקום כשר. גופים עסקיים המכונים לצערנו גם גופי כשרות אינם עובדים כך, ובפועל מתנהל מסחר בחותמת הבד"ץ. לדוגמה:

(1) גופי כשרות שמתנהלים כגוף עסקי לכל דבר ועניין, ובעצם סוחרים במותג הבד"ץ למשגיחים ולכל דורש על סמך דוחות ייצור כאלו ואחרים. במקרים כאלו פעמים רבות יש מוצר מוכן שמחפש בד"ץ שירצה לחתום עליו לאחר ייצורו.

(2) מקרים מורכבים יותר נוצרים כאשר הבד"ץ אף אינו מכיר את כלל חומרי הגלם במוצר ונותן לו כשרות למהדרין על סמך השערות ופולפול הלכתי שמטרתו להתיר את המוצר במצבי דחק שונים. הצרכן רוכש בפועל מוצר שכתוב עליו 'כשרות מהדרין' ואינו יודע שנותן הכשרות אף לא ביקר במפעל.

מציאות כזאת יוצרת מצב שבו סחורה שיכולה להיפסל בבד"ץ אחד תקבל אח"כ חתימה של בד"ץ אחר, או שיש סחורה שמוכנה לשיווק, וגוף כשרות יחפש דרך להתיר אותה ויחתום במדבקה על מוצר שכבר הוכן. במקרים כאלו שיקולים כלכליים מטים את ההחלטה על מתן כשרות, וגוף הכשרות לא עוסק בפועל בנתינת כשרות. פעמים רבות הדבר נעשה בטענה שבמוקדם או במאוחר גוף אחר יתיר את המוצר, ואם כך כדאי להזדרז ולהתיר את המוצר לפניו.

סיכום

מורכבות התנהלות הבד"צים במרחב נותני הכשרות ללא שקיפות, פיקוח, נהלים או בקרה מייצרת מצבים מורכבים מאוד. הצרכן שמעוניין לרכוש מוצר כשר למהדרין אינו מודע למתרחש מתחת לפני השטח, ולפעמים המצב מגיע עד כדי הונאה בכשרות עבור הצרכן. לכן כאשר אנו נשאלים על כשרות מוצר שאינו ברשימת ה'מומלצים', אנו נאלצים להשיב לשואל שהמוצר ללא פיקוח כשרות, או בפיקוח חלקי בלבד, ופעמים שמדובר בהונאה צרכנית של ממש. כדי לעשות סדר, וכדי שצרכני הכשרות ידעו בדיוק מה הם צורכים, נדרשת הקמת ארגון בלתי תלוי כרשות לאומית לכשרות, שינהל ללא מורא וללא משוא פנים את מערכת הכשרות בשקיפות ובמקצועיות. עד אז אנחנו נמשיך לשרת את הציבור באמצעות רשימת המומלצים עם הנחיות מדויקות לצרכן.

